

IV Національний конгрес з біоетики Резолюція Симпозіуму

"Морально-етичні аспекти штучного переривання вагітності"

22 вересня 2010 р., Київ

Ми, учасники Симпозіуму – науковці, медики, представники влади та державних інституцій, релігійних та громадських організацій, засвідчуємо єдність позиції про цінність людського життя з моменту зачаття.

За результатами [Симпозіуму, проведеного в рамках IV Національного конгресу з біоетики](#) за сприяння Національної академії наук України, Міністерства охорони здоров'я України та Всеукраїнської Ради Церков та релігійних організацій, із занепокоєнням відзначаємо, що на сьогодні Україна – одна з тих країн, де широко поширена практика штучного переривання вагітності (аборти, вакуум-регуляція менструального циклу). Це глибоко суперечить багатовіковим традиціям українського народу, що ґрунтувалися на релігійному світогляді, глибокій повазі до людського життя, шануванні сім'ї та жінки саме як матері та носія життя, дбайливому ставленні до дитини.

На серйозність ситуації вказує наступне:

- Лише за даними офіційної статистики в Україні у 2009 році було зроблено більш ніж 180 тисяч абортів, а за усі роки незалежності – біля 8 млн. абортів (згідно неофіційних

даних – біля 30 млн.). З огляду на це Україна має невиправдано високий рівень застосування практики штучного переривання вагітності. що є окремою проблемою в умовах демографічної кризи в Україні.

- Згідно з прогнозом демографічного розвитку України на період до 2050 року, розробленого фахівцями Інституту демографії та соціальних досліджень НАН, очікується, що до цієї дати населення України може скоротитися з 45,8 млн. до 36 млн. осіб.

- Людське життя є незаперечною цінністю не тільки для самої людини, а й для держави, яку будує людина. Згідно статті 3 та 27 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, кожна людина має невід'ємне право на життя.

- Штучне переривання вагітності – це один із найбільш значних чинників розладу здоров'я жінки: безпліддя, невиношування вагітності, запальні хвороби статевих органів, порушення менструального циклу, а також серйозних порушень психічного здоров'я. Штучне переривання вагітності і пов'язані з ним ускладнення призводять майже до кожної десятої втрати у показнику смертності, пов'язаної з вагітністю та пологами.

- Політика, що склалась в системі охорони здоров'я зі спрощенням процедури прийняття рішення про проведення такого втручання без акценту на його моральний компонент сприяє лояльному ставленню наших громадян до практики штучного переривання вагітності.

- Ранній початок статевого життя серед підлітків, як результат негативного впливу поширення порнографії, пропаганди сексуальної розпусти, рекламування шкідливих звичок, недостатня поінформованість населення щодо методів та наслідків застосування контрацепції.

- Недостатня спрямованість виховання молоді на здоровий спосіб життя.

Слід зазначити, що сучасні досягнення науковців та лікарів свідчать про те, що з моменту зачаття створюється організм людини з власним абсолютно індивідуальним генетичним кодом, набором хромосом, транскрипцією ДНК та синтезом білків.

Вважаємо, щоб поліпшити ситуацію що склалася, необхідно спільними зусиллями органів державної влади у співпраці з громадськими та релігійними організаціями провести наступні заходи:

1. Проводити політику поширення та плекання моральних, сімейних цінностей, шляхом розробки та впровадження навчально-виховних, профілактичних програм і заходів, консультування, реабілітації, матеріальної та практичної підтримки.

2. Розгорнути в Україні широку інформаційно-просвітницьку кампанію щодо заохочення народжуваності та запобігання штучного переривання вагітності.

3. Провести аналіз існуючих навчальних програм шкіл і вищих навчальних закладів, щодо питань статевого виховання. Розробити та внести зміни до програм, що мають наголосувати на непорушності цінності людського життя; пропагувати зміцнення сім'ї, подружню вірність та дошлюбну стриманість, надавати об'єктивну інформацію про сутність штучного переривання вагітності та його негативні наслідки. До розробки

програм та матеріалів залучати громадські та релігійні організації.

4. Провести аналіз концептуальних положень освітніх та медичних програм, що базуються на ідеях планування сім'ї.

5. З метою сприяння збереженню кожної вагітності та заохочення жінок до материнства:

1) На базі існуючих поліклінічних закладів посилити систему консультування вагітних жінок та подружніх пар, які мають намір перервати вагітність.

2) Замість кабінетів післяабортного консультування створити «Кабінети виношування вагітності та психологічної допомоги жінкам», змінивши мету та методіку їх діяльності. Впровадити діяльність таких кабінетів консультування жінок та подружніх пар, що прийняли рішення про переривання вагітності, та жінок після переривання вагітності.

3) До цієї роботи, окрім медичних працівників, у межах чинного законодавства залучати психологів, представників громадських та релігійних організацій з дотриманням конфіденційності інформації та лікарської таємниці.

6. Розширити в практиці акушерсько-гінекологічної служби та центрів планування сім'ї вивчення методів розпізнавання плідності.

7. Підвищувати кваліфікацію фахівців, які причетні до інформаційно-консультативної діяльності щодо цих питань.

8. Формувати суспільну спрямованість на здоровий спосіб життя, передусім щодо питань репродуктивного здоров'я населення. Збільшити інформованість населення про чинники, які впливають на репродуктивне здоров'я.

9. Сприяти діяльності Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі щодо контролю за організаціями та ЗМІ, які пропагують позитивне сприйняття сексуальної розбещеності.

10. Ініціювати перед Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України внесення змін до чинного законодавства України з метою забезпечення у більшій мірі захисту фундаментального права людини на життя, а саме:

1) Впровадити доповнення до частини першої статті 27 Конституції України, після якої вона звучатиме так: «Кожна особа має невід'ємне право на життя від моменту зачаття і до природної смерті».

2) Переглянути перший абзац частини шостої статті 281 «Право на життя» Цивільного кодексу України.

Дбаючи про фізичне та духовне здоров'я жінки та родини, усвідомлюючи спільну відповідальність за збереження кожного людського життя, ми декларуємо, що докладемо усіх зусиль задля:

1. Створення всеохоплюючої системи інформаційного забезпечення населення про шкідливість штучного переривання вагітності та методи його попередження.

2. Збільшення рівня інформованості населення про природні методи розпізнавання плідності, як альтернативи штучному перериванню вагітності та заохочення до здорового способу життя.

3. Формування громадської свідомості, що дитина потребує охорони і піклування як до, так і після народження.

Інститут релігійної свободи, м.Київ

www.irs.in.ua ☐☐